

gaver, at der er rigelig Anvendelse for alle de Gaver, der ad den Vej kunne skaffes til Veje. Endelig vil det ogsaa være lidt mærkeligt at faa en saadan Ordning, at man indsamlede Penge over hele Landet og indsendte dem her til Byen til at bygge Kirker for og saa unddrog de Distrikter, i hvilke der bygges Kirker, for deres folkekirkelige Pligt at holde de bestaaende Kirker ved lige. Det er dog ikke Meningen, at vi skulle indføre saadanne Tilstande, at vi bygge ny Kirker og vedligeholde dem og lade de gamle falde ned eller ikke forsvarligt vedligeholde. Jeg har derfor sagt til Andragerne, der vare hos mig, at de her have taget en lille Ting og set alt for højtideligt paa den, og at de skulde tage det ganske roligt og finde sig i den Smule Optræning og saa benytte deres Iver til frivillige Gaver paa andre Omraader, til Bygning af ny Kirker, Præstelønninger, Menighedspleje o. desl., og derfor ikke komme med saadanne Krav, som Lovgivningsmagten efter min Mening vanskeligt kan imødekomme. Jeg kan ikke se, at det vilde være ret at imødekomme dette Krav, og heller ikke, at det vilde have nogen stor Betydning for vedkommende. Jeg tror heller ikke, at Frivilligheden kommer til at lide noget ved, at der paalignes den enkelte 20 eller 40 Øre til denne Skat.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til Tingets Velvillie.

Nordby: Dette lille Lovforslag har jo faaet en udførlig Omtale af den ærede Minister, og jeg skulde i og for sig ikke være kommet ind paa denne Sag, naar jeg ikke direkte var bleven opfordret dertil. De to Andragender, den ærede Minister omtalte i denne Forbindelse, nemlig fra et Udvalg i Nazareth Sogn og fra et Udvalg i Brorsons-Kirkens Sogn, har jeg indbragt her efter Anmodning. Jeg vilde nu gerne henstille til de ærede Medlemmer af Tinget, der, som jeg forudsætter, have gjort sig bekendte med Indholdet af disse Andragender, der jo for øvrigt ere gennemgaaede her af den ærede Minister, om disse Tanker, der her ere udtalte, ikke ere en alvorlig Overvejelse værd. Det forekommer i alt Fald mig, at disse Streng, der her slaas paa, ere af den Art, at man ikke koldt kan gaa dem forbi og lade, som om de ere uhørte. Frivilligheden har sin store, jeg havde nær sagt vældige, Betydning paa alle Omraader og sikkert ikke mindst paa det kirkelige, det religiøse Livs Omraade.

Jeg tror derfor, der bør tages alle de Hensyn til disse frivillige Bestræbelser, som der kan tages. Jeg skal ikke komme ind paa at fremsætte mine Meninger om, hvor langt man kan gaa i at tage disse Hensyn, men jeg vil ganske i Almindelighed henstille til det høje Ting, om dette ikke burde overvejes i et Udvalg. Det lille Lovforslag er jo tiltalende for Øjet og den praktiske Sans, men, som det vil vides, har Forslaget ikke været i Udvalg i Folketinget, og da disse Andragender nu ere komne til Landstinget, synes jeg, det er ganske rimeligt, at Sagen bliver overvejet i et Udvalg for at se, om der muligvis kunde tages Hensyn til de fremsatte Ønsker, der ere fremsatte af Folk, som vi dog vist alle ere enige om, have en brændende Iver for Guds Riges Sag her i Hovedstaden. Jeg skal tillade mig at fremsætte dette til Overvejelse for ærede Medlemmer.

Johansen: Jeg kan være enig med den ærede sidste Taler i, at der bør tages Hensyn til dem, der ofre frivillig i disse Øjemed. Jeg kan ogsaa være enig med ham i, at den Sag kan overvejes noget nærmere i et Udvalg, men paa den anden Side, hvor megen Pris man end kan sætte paa, at Folk yde frivillige Bidrag til Bygningen af Kirker her i Kjøbenhavn, hvad vi for Resten ogsaa ude paa Landet yde Støtte til, tror jeg dog, at man skal være varsom med at undtage saadanne Sogne som disse, thi vi kunne jo snart komme ind paa, at man mange andre Steder kunde komme og gøre saadanne Krav gældende og sige: Vi have en Kirke særlig for os selv, og som Følge deraf ville vi ogsaa gerne være fri for at yde til det hele. Det kan nu en Gang ikke gaa, thi, som den ærede Minister bestemt udtalte, det, som det kommer an paa, er ikke det, at man bygger ny Kirker, men ogsaa, at man sørger for at holde dem i Orden. Der er jo ude omkring paa Landet oprettet Frimenigheder og Valgmenigheder, som have deres Kirker. Disse Kirker holde de vedlige, og de lønne ogsaa deres Præster, og derforuden maa de gennem Tienden betale til Vedligeholdelse af Sognekirken og ligeledes til Lønning af Sognepræsten. Jeg mener derfor ikke, at det kan gaa an, at man kommer til saadanne Undtagelsesbestemmelser, at de, der sørge for sig selv paa disse Omraader, ikke skulle være med til det fælles; thi, som den ærede Minister ogsaa nævnte i sit Foredrag, det kan en Gang komme dertil, at de blive trætte af